

Ràpel

Equipat esportivament,
Placa amb forats

6b+

NO!!

Diedre

V

Trencat

Bonic!!

R5

V+

Xemenèia

50m

25m

25m

Travessia genial!!!

R4

6a+

NO!!

R3

6a

Esperonet

25m

III

R2

III

Roca de primera!!

V+

R1

V+

45m

30m

- ◊ clau
- * espit
- ∅ pont de roca

SERRAT DELS MONJOS Graffiti (6b+ / 200m)

Primera:
A. Ballart, X. Riera i J.E. Castellnou
(abril de 2004)

Material:
10 cintes exprés, joc de tascons i/o friends

La Graffiti és un itinerari força complet on cada tirada és una sorpresa: des de fissures i diedres, passant per plaques, slabs i fins i tot una curta xemeneia, tot això comprimit en 200 metres de via. Pràcticament equipada, lliure de matolls (tant comuns a altres vies de la zona) i amb roca que va de bona a excel·lent, només haurem de concentrar-nos en gaudir de l'escalada, que ens regala passatges memorables, com la travessa del quart llarg o la potent placa de l'últim, colofó d'aquesta molt recomanable proposta.

Recordeu que segons l'”Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat”, en aquesta zona (D) resta prohibida l'escalada del 1 de març fins el 31 de juliol.

- Via: Graffiti
- Zona: Montserrat – Serrat dels Monjos
- Dificultat: 6b+ (ED-)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 200 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament equipada amb espits
- Material: 10 cintes exprés i joc de tascons i/o friends per acabar de reforçar algun tram
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir una estona, primer vorejant el Serrat de les Garrigoses i un cop passat un torrent vorejant el Serrat dels Monjos. Un cop estem a l'alçada de la part central del Serrat dels Monjos localitzem la via des del camí (fixeu-vos en uns sostres característics). La via s'inicia uns 25 metres a la dreta de l'inici de la [Guateque](#) i la [Mil·lennium](#). (espit a 2 metres del terra).

[Veure l'aproximació amb Google-Maps](#)

L1(V+)

La via s'inicia uns 25 metres a la dreta de l'inici de la [Guateque](#) i la [Mil·lennium](#), tot just sota un petit sostret. Uns primers metres senzills donen pas a un moviment atlètic per superar el sostre per la seva dreta. Quedem col·locats davant d'una fissura que de seguida abandonem cap a l'esquerra per anar a buscar la tercera expansió del llarg, per de nou continuar per la fissura fins sortir davant una panxa que ens obliga a flanquejar cap a l'esquerra fins la reunió. Aquesta primera tirada, obligada en V+, ja ens mostra quina serà la tònica de la via, passos atlètics i intuïció per trobar el pas més lògic. 30 metres i 5 espits.

L2(V+)

Aquesta és la tirada més senzilla de la via, amb un curt tram de V+ per superar un muret amb roca excel·lent i molt ben assegurat amb dos expansions. Un cop passat aquest tram

l'escalada esdevé senzilla pel típic esperó ajagut de la zona fins la segona reunió. 45 metres i 4 espits.

L3(6a)

Sortim de la reunió per terreny una mica brut i poc definit per anar a buscar un curt esperó. Ataquem l'esperó, molt vertical, ben protegit i amb molt bona roca. Un cop sortim fem una diagonal cap a la dreta fins arribar a una reunió (Via Psicodèlia?). És interessant protegir el flanqueig del segon amb algun tascó. Originalment la tirada continua amb la quarta nostra, però ens ha semblat molt més còmode partir la tirada en dues. 25 metres i 2 espits.

L4(6a+)

Els primers metres són per un curiós slab, que ens mena a la primera assegurança. Un cop encintada marxem un pèl a la dreta per encarar un bonic tram, dret, que resseguint una fissura i aprofitant algun bon forat ens deixa a la segona expansió, a partir de la qual hem d'iniciar un espectacular flanqueig cap a la dreta, de moviments obligats i gran ambient. Acabat el flanqueig seguim un parell de metres pel fil de l'esperó fins la reunió. 25 metres, 4 espits i un pont de roca.

L5(V+)

Iniciem el llarg recte per de seguida marxar en tendència a la dreta anant a buscar una curta xemeneia. El pas més complicat és per entrar-hi, un cop dins, un pas una mica penós i de seguida arribem a la reunió, compartida amb la via [Guateque](#). 25 metres i 3 espits.

L6(6b+)

L'inici d'aquest llarg és comú amb la Guateque. sortim recte amunt per una placa amb roca boníssima, abrasiva i amb bona pressa. Un cop superat aquest tram més vertical seguim per terreny fàcil i trencat fins situar-nos al peu d'un diedre. Escalem en tècnica de diedre bastant cap a fora. Un cop xapat un espit, seguim una mica més pel diedre i sortim cap a l'esquerra. Ara resten uns 20 metres equipats esportivament, sobre roca de primera, amb bons forats i algun punt lleugerament desplomats. El tram és molt mantingut i la dificultat obligada arriba al 6a. 50 metres i 8 espits.

Descens:

Des de la darrera reunió flanquegem cap a la dreta (de seguida passem per l'última reunió de la Guateque) i seguim cap a la dreta fins trobar una instal·lació de ràpel. Fem aquest ràpel (45 metres) i prenem un corriol poc definit que ens deixarà a una nova instal·lació, des d'on farem un segon ràpel (45 metres) que ens deixa al camí.

El que més m'ha agradat:

- Via molt complerta, amb varietat de passos i tècniques.
- Magnífic flanqueig de la quarta tirada, amb bon ambient i passos bonics (6a obligat pel primer i pel segon)
- Darrer llarg de traca i mocador, 50 metres que et deixen els braços inflamats!